

Mál nr. 340/2019**M og****V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A og****V v/ ábyrgðartryggingar dráttarvélarinnar B****Árekstur á Djúpvegi í Strandabyggð þann 7. ágúst 2019.****Gögn.**

Málskot, móttækið 4.10.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 17.10.2019, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

A var ekið vestur Djúpveg en á undan A var B ekið, sem dró heyrúlluvagn, og á milli þeirra var ekið fólksbifreið (D) af gerðinni Subaru. A var ekið vinstra megin fram úr D og var á leið áleiðis fram úr B. Þá var B beygt til vinstri inn á tún að sunnanverðu við veginn. Við það rákust saman hægra framhorn A og vinstri hlið heyrúlluvagnsins u.þ.b. fyrir miðju. Samkvæmt vettvangsskýrslu lögreglu var hjart var af degi þegar áreksturinn varð og þurr færi. Vegurinn var olíumalborin með einni akrein í hvora átt sem skildar eru að með brotinni miðlínu. Vegurinn mun halla til vesturs þar sem áreksturinn varð. 29,2 m löng hemlaför hafi verið sjáanleg eftir hægra framhjól A. Einnig hafi mátt greina slitrótt hemlaför eftir vinstri hjól A, lausamöl hafi verið í kantinum. Þá segir í lögregluskýrslunni að heyrúlluvagninn sé „dæmigerður sveitavagn“ sem sé óskráður, 11,7 m langur með 1,6 m langt dráttarbeisli að framan þannig að heildarlend hans hafi verið 13,3 m. Engin ljós hafi verið tengd á vagninum en glitaugu verið á hlið og vinstra megin að aftan.

Ökumaður A kvaðst hafa ekið á um 50 km hraða á klst. og séð B og D „lúsast áfram“. Hafi hann ætlað fram úr ökutækjunum. Þegar hann hafi verið við hlið D hafi A skyndilega verið beygt til vinstri og farið vinstra megin út af veginum.

Ökumaður A kvaðst hafa ekið rólega niður brekkuna og tekið eftir D sem hafi verið ekið á eftir honum. Hann hafi gefið stefnumerki og beygt til vinstri inn á túnið. Hann hafi ekki séð A, en fundið svo fyrir högginu þegar A lenti á vagninum.

Eftir ökumanni D er haft að hann hafi ekið rólegur á eftir B. Hann hafi tekið eftir að stefnumerki voru gefin á B áður en henni var beygt. Hann hafi einnig tekið eftir A sem hafi verið á leið fram úr á „góðri ferð.“

Álit.

Af fyrirliggjandi ljósmyndum af vettvangi má ráða að á veginum hafi verið hálfbrotin lína (L21) (línan þrisvar sinnum lengri en bilið) sem gefur til kynna að varhugavert sé að aka yfir hana og óheimilt nema með sérstakri varúð, sbr. b-lið 21. gr. reglugerðar nr. 289/1995 um umferðarmerki og notkun þeirra. Samkvæmt 1. mgr. 20. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 skal aka vinstra megin fram úr ökutæki. Þó skal aka hægra megin fram úr ökutæki, ef ökumaður þess beygir til vinstri eða undirbýr greinilega vinstri beygju. Nægilega er sannað samkvæmt frásögn ökumanns B, sem fær stoð í framburði ökumanns D, að ökumaður B hafi gefið stefnumerki til vinstri áður en framúrakstur hófst. Við þessar aðstæður var ökumanni A óheimilt að aka vinstra megin fram úr B auk þess sem hann sýndi ekki þá varkárni sem af honum mátti krefjast er hann ók yfir hálfbrotna línu. Hann telst eiga meginsök á árekstrinum. Ökumaður B sá ekki til ferða A áður en árekstur varð. Hann gætti því ekki nægilega að umferð á eftir sér áður en hann beygði til vinstri eins og honum bar skv. 2. mgr. 15 gr., sbr. 1. mgr. 16. gr. umferðarlaga. Vegna þessa á hann einnig nokkra sök á því hvernig fór. Eftir atvikum öllum þykir rétt að skipta sök þannig að ökumaður A beri 2/3 hluta sakar og ökumaður B 1/3 hluta sakar.

Niðurstaða.

Ökumaður bifreiðarinnar A ber 2/3 hluta sakar og ökumaður dráttarvélarinnar B ber 1/3 hluta sakar.

Reykjavík, 19. nóvember 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.